

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΙΛΑΕΙ ΣΤΟΝ "ΚΟΣΜΟ"

Σ. Μακρής: Η Ελλάδα “αρχοντικό” τού παγκόσμιου πολιτισμού

Γράφει | ο Γιώργος Χατζηβασίλης

Στη μεγάλη διαδρομή τής ζωής μου, όπως όλοι, έχω γνωρίσει ανθρώπους μορφωμένους που με εντυπωσίασαν με την γνώση τού αντικειμένου των σπουδών τους, άλλους χωρίς πανεπιστημιακές περιγραμμένες που μορφώθηκαν με την αγάπη τους για το διάβασμα, αλλά και ανθρώπους με περιορισμένη ή καμία μόρφωση που σπούδασαν στο πανεπιστήμιο τής ζωής και σε εντυπωσιάζουν με την πηγαία ικανότητα να εκφράζουν υπαρξιακής μορφής απόψεις υψηλού επιπέδου.

Τον συμπατιωτή μου από την Αίγυπτο, κ. Σπύρο Μακρή, γνώρισα σε ένα φιλικό σπίτι και η πρώτη μου εντύπωση ήταν πολύ καλή γιατί είδα έναν αυθεντικό ελληνόφυγο Αιγυπτιώτη, χωρίς γαλλικούρες για να εντυπωσιάσει και χωρίς τα γνωστά “είχαμε και είχαμε”, τις “δούλες μας και τους υπηρετές μας” και τα τοιαύτα που πολύ απεχθάνουμε. Αντίθετα, ο ακραιφνής Ελληνας κ. Μακρής, μιλά με πολλή αγάπη για τους Αιγυπτίους και όπως θα διαβάσετε παρακάτω καταλογίζει στους Αγγλους την δημιουργία τής αλ Κάιντα.

Εκείνο που με εντυπωσίασε όσον αφορά στον κ. Μακρή είναι το ευρύ φάσμα των εγκυλοπαιδικών γνώσεών του σε οποιοδήποτε θέμα συζήτησαμε. Οι απαντήσεις του ήταν συγκροτημένες με επιχειρήματα και αναφορές σε ιστορικές πηγές και γραπτά που δεν σηκώνουν αμφισβήτηση. Παρά την αφοσίωση στα πιστεύω του, ο κ. Μακρής δέχεται με τακτη την αντίρρηση και δεν απαντά σε μια αμφιλεγόμενη ερώτηση με το διπλωματικό “δεν είμαι αρμόδιος”. Να πω κιόλας ότι από σεμνότητα δεν δέχθηκε να δημοσιεύσουμε φωτογραφία του παρά την επιμονή μου, με τη δικαιολογία “η φωτογραφία μου δεν έχει καμία σχέση με αυτά που θα σάς πω”.

Να προσθέσω ότι ο κ. Μακρής είναι παντρεμένος με την συμπαθέστατη και Νίκη, μια κρητικά συμπάροικο από το Σίδνεϊ και ζουν στα Χανιά. Ο κ. Μακρής επισκέφθηκε πρόσφατα για πρώτη φορά την Αυστραλία για να συναντήσει τις δύο αδελφές του που ζουν εδώ και την οικογένεια τής συζύγου του. Άλλα ας δούμε ποιος είναι ο κ. Μακρής με δικά του λόγια όπως τού ζητήσαμε:

“Γεννήθηκα στο Κάιρο τής Αιγύπτου το 1937 και φοίτησα στο δημοτικό και

γυμνάσιο τής Ισμαηλίας. Δεν είμαι θρησκόληπτος, ούτε καν καλός θρησκευόμενος, αλλά ο εξαρχετος Θεολόγος στο Γυμνάσιο με είχε διδάξει να έχω ωρά της ζωής μου τη θρησκεία του Αποστόλου Παύλου που ακούγεται την Κυριακή των Βαΐων “Οσα εστίν αληθή, ταύτα λογίζεσθε”. Στην Ελλάδα πήγα το 1957 και υπηρετήσα στον ελληνικό στρατό. Πιστεύω ότι και σήμερα υπηρετώ στον ελληνικό στρατό γιατί στην Εγκυκλοπαίδεια του Πυροσύ, ένας γάλλος φιλόσοφος γράφει για το ένοπλον έθνος που έχει διασφαλίσει τον πολιτισμό μας, τον παγκόσμιο πολίτισμό μας, σ' αυτό το ένοπλον έθνος που υπηρετούν πρώτιστα οι νεκροί πρόγονοί μας και τα ανριανά παιδιά μας. Ειδικά τους προγόνους μας πρέπει να σεβόμεθα διότι πολιτισμός είναι η συναναπτυροφή με τους νεκρούς. Αυτό θα διαπιστώσετε σε ένα ντοκιμαντέρ (Amistal) γύρω από μια δίκη δούλων από τα παράλια τής Δυτικής Αφρικής στην Αμερική όπου αθωώνονται οι δούλοι για όσα διέπραξαν σε βάρος των δουλεμπόρων, ακριβώς επειδή απέδειξαν ότι πολιτισμός είναι η συναναπτυροφή με τους νεκρούς.”

- **Η Ελλάδα που τόσο αγαπάτε και αγαπάμε, σε τί κατάσταση βρίσκεται σήμερα?**

“Θα σάς πω τί λέει ο Νόμπελ, ότι πατρίδα είναι αυτή που μάς παρέχει εργασία ο Σωκράτης το ξεκαθαρίζει, τιμότερον και αγιότερον εστί η πατρίς. Εκτιμώ ότι αν μπορέσουν οι Ελληνες να έχουν την επιβαλόμενη εκ των περιστάσεων εργασίαν, θα αγαπήσουν και αγαπάνε την πατρίδα τους. Λύσεις υπάρχουν και επιτρέψτε μου να αναφέρω μια, που πρότεινε ο Αγγελος Βλάχος στις 17 Νοεμβρίου 1937: Εάν διαπιστωθεί ότι ένα σπίτι έπιασε φωτιά ένα βράδι, όλοι ανεξαιρέτως οι ένοικοι του σπιτιού, ανυπόδητοι, με τις πυτζάμες, ενδεχομένως και χωρίς τις πυτζάμες, θα σηκωθούν από τα κρεβάτια τους και θα πάρουν κουβάδες για να πάνε στην πλησιέστερη βρύση να τους γεμίσουν νερό και να επιστρέψουν να σβήσουν τη φωτιά. Αποβραδύς, ίσως ο σύζυγος να ξυλοφρότωσε τη γυναίκα του, ή αποβραδύς ο αδελφός να έβγαλε μαχαίρι στον αδελφό,

μπορεί αποβραδύς η πεθερά να είπε στη νύφη της μωρόγα παλιοβρώμα. Την ώρα της πυρκαγιάς, όμως, δεν θα ενεργήσουν με τα περιστατικά που τους κούμησαν, αλλά με τις απειλές που τους ξύτνησαν. Μόνο όταν σβήσουν τη φωτιά, σώσουν το σπίτι τους και κλείσουν πόρτες και παράθυρα, επειδή τα εν οίκω μη εν δήμω, η πεθερά μπορεί να πει στη νύφη της μωρόγα παλιοβρώμα. Η πατρίδα μας είναι αρχοντικό στα θεμέλια του οποίου δεν σφάχτηκε ένα κοκοράκι, αλλά κατά καιρούς πακτώθηκαν με ποταμούς αίματος οι οποίοι τα στέριωσαν και κυρίως από το 500 π.Χ. θεοποίησαν τον άνθρωπο και έφτιαξαν τον πολιτισμό τον σημερινό, ο οποίος διακυβένεται από τους δήθεν προστάτες, από τους δήθεν πλανητάρχες αυτού του πολιτισμού. Αυτός, λοιπόν, ο πολιτισμός, είναι μέσα σ' αυτό το αρχοντικό και σε μια γωνιά έχει την Παναγία και τον Χριστό μας. Που σταν το 1453 η Πόλις Εάλο και δεν υπήρχαν ούτε αυτοκράτορες, ούτε βασιλείς, ούτε στρατηγοί, ούτε καλά πνευματικός κόσμος πήρε ένας αγράμματος παπάς τα παιδιά στο κρυφό σχολείο και μπορεί να μην τους έμαθε γράμματα, αλλά τους δίδαξε ότι η ψυχή τους είναι η ψυχή του Γένους, είναι η ψυχή που είχε ο Περικλής, η ψυχή που είχαν ο Αριστοτέλης και ο Σωκράτης, η ψυχή του Ελληνα που δημιούργησε αυτόν τον πολιτισμό που πάνε να διαλύσουν οι σημερινοί μεγάλοι. Υπάρχει, λοιπόν, αυτό το αρχοντικό και πρέπει να αντιληφθούμε ότι υπάρχει και φωτιά, μια φωτιά παγκόσμια που δεν αφορά μόνο την Ελλάδα, αλλά όλο τον κόσμο. Εμείς, όμως, έχουμε υποχρέωση να σβήσουμε αυτή τη φωτιά, όπως υποχρέωση έχουν να τη σβήσουν και αυτοί που είναι υπεύθυνοι για τις τύχεις της πατρίδας μας”.

- **Υπάρχουν οι κατάλληλοι άνθρωποι στην Ελλάδα για να σβήσουν τη φωτιά?**

“Υπάρχουν ικανότατοι πολιτικοί σε όλα τα κόμματα, αρκεί να συνεργαστούν αφού πρώτα αντιληφθούν ότι αν δεν σβήσουν τη φωτιά, δεν θα χάσει η θα κερδίσει το άλλο κόμμα, θα χάσει άπαξ δια παντός ο Ελληνισμός την Μητροπολιτική Ελλάδα. Και ο Ελληνι-

σμός θα αντιπροσωπεύεται μόνο από τον διάσπαρτο Απόδημο Ελληνισμό. Υπάρχει, όμως και κάτι άλλο: αν δεν πάρουμε εμείς τον κουβά να σβήσουμε τη φωτιά, θα τον πάρει κάποιος γείτονάς μας και θα μας πνίξει, Αυτά περίπου πίστευε ο Βλάχος και αυτά πιστεύω εγώ”.

- **Μιλάτε με αγάπη για τον Χριστό και την Παναγία, αλλά όταν τα παιδιά μας βλέπουν τα σκάνδαλα των απογόνων τους αγράμματου παπά που δίδαξε τους προγόνους τους, πώς μπορούν να πιστέψουν τα παιδιά μας?**

“Ο Λυκούργος μιλά για την τιμωρία εκείνων που αδικούν και την αμειβή για τους ενάρετους. Εάν τιμωρήσουμε τους κακούς και οφειλούμε να τους τιμωρούμε, τότε οι νέοι θα αντιληφθούν ότι μπορούν ν' ανέβουν πιο ψηλά και να ξεπεράσουν αυτούς, που κακά τα ψέματα μάς δημιουργούν τα προβληματα και θέτουν σε αμφιβολία αξίες διαχρονικές και αξίες που θα μάς οδηγήσουν στο δρόμο της προόδου, στο δρόμο που μάς αξίζει, στο δρόμο για τον οποίο είναι προορισμένος ο Ελληνας”.

- **Μού έχετε πει ότι ο Χριστιανισμός είναι συμβατός με την Αρχαία Ελλάδα, αν και πολλοί θα το αμφισβητούσαν.**

“Πιστεύω ότι και οι δύο βλέπουν στην ίδια κατεύθυνση. Επίσης πρέπει να σάς πω ότι η μεγάλη ιδέα ήταν πάντα η Ελευθερία. Μα, ιδιαίτερα η Ορθοδοξία έχει σαν βάση την ελευθερία του ατόμου. Δεν υπάρχει καμία διαφορά. Ελικρινά, είμαι χριστιανός επειδή αγαπώ την ελευθερία, επειδή είμαι Ελληνας και δεν υπάρχει Ελληνας που να μην αγαπά την ελευθερία. Οποιος δεν αγαπά την ελευθερία δεν είναι Ελληνας”.

- **Εμείς οι Αιγυπτιώτες αγαπούμε την Αίγυπτο, αλλά λατρεύουμε την Ελλάδα. Εσίς πώς νιώθετε ανάμεσα στις πατρίδες;**

“Μέχρι πρότινος θεωρούσα δύο πατρίδες μου, την Ελλάδα όπου 12 χρόνια στην πρωτοβάθμια, δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια εκπαίδευση ξεκινούσα με μια προσευχή και την έπαιρση της σημαίας. Η δεύτερη πατρίδα μου, η Αίγυπτος επειδή μάς πρόσφερε εργασία για να ξήσουμε, όπως είπε ο Νόμπελ και δεν σάς κρύβω ότι τις τελευταίες ημέρες νιώθω σαν τρίτη πατρίδα μου την Αυστραλία, επειδή βλέπω την ελευθερία που διασφαλίζεται από την ύπαρξη και τήρηση των νόμων”.

- **Σαν Αιγυπτιώτες γνωρίζουμε ίσως καλύτερα από άλλους την ιδιοσυγχρασία των Αράβων, αλλά και τους αγώνες τους για ανεξαρτησία, όμως πώς βλέπετε την τρομοκρατία τής αλ Κάιντα?**

“Εκτιμώ ότι όσον αφορά στην αλ Κάιντα, υπάτιοι για την ίδρυση της ιδιαίτερα η Αγγλοαραβική συμμαρτυρία που αναφέρονται στην αλ Κάιντα, υπάτιοι για την οικογένεια της Αγγλίας. Αν μελετήσουμε τα πραγματικά περιστατικά που αναφέρονται στην αλ Κάιντα, θα αναφερθώ σε ένα γεγονός

Συνέχεια στη ΣΕΛ. 10